

Dosarul nr. 2ra-1303/2022
2-20105176-01-2ra-16092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (S. Daguța)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău și de Centrul de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Bulmaga împotriva Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău și Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea drepturilor salariale pentru perioada privării de dreptul la muncă, încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 26 august 2020, Bulmaga Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău și Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil, solicitând anularea ordinului nr.824-p din 06.07.2020 emis de către Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului Municipal Chișinău cu privire la concediere, restabilirea în funcția de director al Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil, încasare în mod solidar salariului, sporurilor și altor plăți salariale pentru perioada privării de dreptul la muncă, încasarea în mod solidar a sumei de 50000 de lei cu titlu de prejudiciul moral, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin ordinul nr.238-p din 21 februarie 2020 cu privire la numirea în funcție, emis de șeful Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău, a fost numit câștigător al concursului pentru ocuparea funcției vacante de director al Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil, începând de la 24 februarie 2020, fiind semnat în această zi și contractul individual de muncă nr.1/20 pe o perioadă până la 23 februarie 2021.

La data de 06 iulie 2020 prin ordinul nr.824-p cu privire la concediere, emis de șeful Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău, a fost concediat din funcția de director al Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil, în baza art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii.

A invocat că în mod ilegal a fost eliberat din funcția de director al Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil, fapt pentru care ordinul șefului Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău cu nr.824-p din 06 iulie 2020 cu privire la concediere urmează a fi anulat, cu restabilirea sa în funcție.

A menționat că a fost angajat în calitate de director al Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil ca urmare a desemnării în calitate de câștigător a concursului organizat de angajator pentru această funcție.

La etapa desfășurării concursului, angajatorul a cunoscut despre vârsta de pensionare a dânsului, selectând candidatura sa pentru funcția de director.

Astfel, angajatorul a acceptat stabilirea raporturilor de muncă cu reclamantul și a încheiat contractul individual de muncă pe perioadă determinată cu angajatul - pensionar. Consideră că eliberarea sa din funcție până la expirarea perioadei de muncă stabilită în contractul individual de muncă, pe motivul că ar avea statut de pensionar pentru limită de vârstă constituie un abuz și o atitudine tendențioasă și discriminatorie din partea angajatorului.

Desfacerea contractului individual de muncă în temeiul art. 86 lit. (1) y¹) din Codul muncii nu are justificare obiectivă și rezonabilă. Or, odată ce angajatorul a intrat în raporturi contractuale cu reclamantul, fiind în cunoștință cu eventualul statut de pensionar la selectarea candidaturii sale ca urmare a concursului și a dispus încheierea contractului individual de muncă pe perioadă determinată, îi revine obligația în temeiul art. 10 alin. (2) lit. b) din Codul muncii să respecte clauzele esențiale a contractului individual de muncă.

Prin urmare, simplul fapt că reclamantul are statut de pensionar, nu are justificare legală și nu constituie un motiv de concediere și încetare înainte de termen a contractului individual de muncă pe perioadă determinată.

Consideră că în temeiul art. 86 lit. (1) y¹) din Codul muncii pot fi concediate doar persoanele angajate în câmpul muncii pe perioadă nedeterminată și care au obținut statut de pensionar pentru limită de vârstă cu posibilitatea angajării lor pe o durată determinată conform art. 55 alin. (1) lit. f), pe când în speță, la momentul încheierii contractului angajatorul a acceptat vârsta de pensionare a reclamantului, fiind încheiat contract de muncă pe perioadă determinată.

De asemenea, a fost încălcată procedura de încetare a contractului individual de muncă, or potrivit art. 264 din Codul muncii în caz de încetare a contractului individual de muncă încheiat cu conducătorul unității în baza ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) organului abilitat sau al proprietarului unității (art.263 lit.b), în lipsa unor acțiuni sau inacțiuni culpabile, conducătorul este preavizat în scris cu o lună înainte și i se plătește o compensație pentru încetarea contractului individual de muncă înainte de termen, în mărime de cel puțin 3 salarii medii lunare.

Menționează că, angajatorul nu a preavizat reclamantul cu o lună înainte despre încetarea contractului de muncă înainte de termen și nici nu a achitat compensația stabilită de prevederile legale, astfel urmează să fie restabilit în funcția de director al Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil a

Consiliului municipal Chișinău, având în vedere că a fost nelegitim eliberat din funcție.

A mai invocat că, urmează a fi reparat și prejudiciul material și cel moral cauzate în legătură cu eliberarea nelegitimă din funcție.

La data de 28 ianuarie 2021, a depus cerere de concretizare a cerințele cererii de chemare în judecată, solicitând admiterea cererii de chemare în judecată; anularea ordinului șefului Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău cu nr.824-p din 06 iulie 2020 „Cu privire la concediere”; Restabilirea în funcția de director al Centrului de găzduire și dentare pentru persoanele fără domiciliu stabil; încasarea în mod solidar din contul Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău și Centrul de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil în beneficiul a salariului, sporurilor și altor plăți salariale convenite pentru perioada privării ilegale de dreptul de a munci calculate începând cu 06 iulie 2020 până la data restabilirii în funcție, reieșind din cuantumul salariului lunar de 9160 de lei; încasarea în mod solidar din contul Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău și Centrul de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil în a prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei în legătură cu privarea ilegală de dreptul de a munci; compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Bulmaga împotriva Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău și Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil.

S-a anulat parțial ordinul nr.824-p din 06.07.2020 emis de Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău cu privire la concedierea lui Mihail Bulmaga din funcția de director al Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil, în baza art.86 alin.(1) lit.y¹) din Codul muncii (deținerea de către salariat a statutului pentru limita de vârstă), din data de 06 iulie 2020, în ce privește temeiul și data concedierii.

S-a repus Mihail Bulmaga în funcție de director al Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil conform contractului individual de muncă nr. 1/20 încheiat la 24 februarie 2020 cu Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău pe perioada determinată de contract, până la 23 februarie 2021.

S-a modificat în partea anulată ordinul nr.824-p din 06 iulie 2020 emis de Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău cu privire la concedierea lui Mihail Bulmaga din funcția de director al Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil, fiind considerat a fi emis în temeiul prevederilor art.82 lit. f) din Codul muncii (expirare a termenului contractului individual de muncă încheiat pe durata determinată), iar concedierea (încetarea contractului individual de muncă) având loc de la 23 februarie 2021.

S-a încasat de la Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău prin intermediul Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil în beneficiul lui Mihail Bulmaga salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă (07.07.2020 – 23.02.2021), cu calcularea și reținerea din această sumă a plăților obligatorii la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale și asigurarea obligatorie medicală, unde cuantumul salariului lunar de bază fiind în sumă de 9 160 de lei.

S-a încasat de la Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău prin intermediul Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil în beneficiul lui Bulmaga Mihail două salarii medii lunare, ceea ce constituie sumă de 18 320 de lei, cu titlu de prejudiciul moral cauzat.

S-a încasat de la Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău prin intermediul Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil în beneficiul lui Bulmaga Mihail suma de 3 000 de lei cu titlu de cheltuielile de judecată suportate în prezenta cauza civilă pentru asistența juridică acordată de avocat.

În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Mihail Bulmaga, Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău și Centrul de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil, cu menținerea hotărârii din 23 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 26 august 2022, Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii noi privind respingerea integrală a acțiunii (f.d. 1-10, vol. II).

La 29 august 2022, Centrul de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil a declarat recurs (concretizat la 08 noiembrie 2022) împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii noi privind respingerea integrală a acțiunii (f.d. 15-24, 73-78 verso, vol. II).

În motivarea recursului a invocat aplicarea unei legi care nu urma a fi aplicată de către instanța ierarhic inferioară, a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces, reiterând în ansamblu argumentele indicate în cererea de apel.

Cu referire la recursul declarat de către Centrul de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil la 29 august 2022, instanța de recurs menționează următoarele.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 februarie 2022.

La 18 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal a fost expediată în adresa Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil decizia motivată (f.d. 230, vol. I), însă dovada recepționării la materialele cauzei nu se atestă. Totodată, din materialele cauzei se atestă că Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil a primit spre cunoștință decizia instanței de apel la 27 iunie 2022 (f.d. 234, vol. I)

Astfel, Colegiul constată că, recursul depus de Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil la 29 august 2022, zi de luni, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 16 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor

recursurile, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f.d. 27, vol. II).

La 08 noiembrie 2022, Mihail Bulmaga, reprezentat de avocatul Tatiana Iovu a depus referință pe marginea recursurilor declarate, solicitând declararea acestora ca fiind inadmisibile.

La 08 noiembrie 2022, Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău a depus referință pe marginea recursului declarat de către Centrul de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil, solicitând admiterea acestuia.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău la 26 august 2022, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Conform prevederilor art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului

Din materialele dosarului rezultă că, prin hotărârea din 23 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Bulmaga împotriva Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău și Centrului de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil.

Prin decizia din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Mihail Bulmaga, Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău și Centrul de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil, cu menținerea hotărârii din 23 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Copia deciziei integrale a Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022 a fost expediată în adresa participanților la proces, prin intermediul poștei electronice la 19 mai 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f.d. 230 verso, vol. I).

Prin prisma prevederilor art. 100 alin. (1) coroborat cu art. 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă, rezultă că comunicarea eficientă a hotărârii judecătorești poate fi efectuată prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act, inclusiv prin publicarea acesteia pe pagina web a instanței judecătorești.

Sub acest aspect, Colegiul constată că nu există dubii cu privire la veridicitatea informației prezentate mai sus, anume că decizia din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău prin intermediul poștei electronice a fost expediată la 19 mai 2022 recurentului Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău.

Cu toate acestea, Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, la 26 august 2022 în afara termenului legal prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă, ceea ce condiționează declararea recursului ca inadmisibil.

Având în vedere cele menționate supra, Colegiul constată că termenul de două luni de declarare a recursului a început să curgă la data de 20 mai 2022, ziua imediat următoare datei comunicării deciziei instanței de apel și a expirat la data de 20 iulie 2022, recursul fiind depus la 26 august 2022 fără o argumentare probată a depășirii termenului. Totodată, careva probe că recurentul nu a avut acces la textul integral al deciziei nu au fost prezentate în instanța de recurs.

Exigențele cuprinse în art. 434 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prevăd că omiterea intervalului sus-menționat chiar și cu o singură zi nu poate constitui o excepție de la regula generală, specificând clar că este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Suplimentar la cele expuse, având în vedere probele din dosar, instanța de recurs subliniază că instanța de apel a comunicat în mod eficient decizia contestată, iar lipsa unor acțiuni concrete de a afla derularea dosarului din momentul pronunțării dispozitivului deciziei instanței de apel până la momentul depunerii cererii de recurs demonstrează că recurentul Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău, nu a depus suficientă diligență într-un timp rezonabil pentru a afla motivele respingerii apelului său (cauza Karakutsya versus Ucraina, 16 februarie 2017, parag. 60, 61).

În acest context, se va reitera că, indiferent de temeiurile invocate de către părți sau participanții la proces, în cazul în care există dovada comunicării hotărârii/deciziei integrale, recursul declarat după expirarea termenului de două luni se consideră inadmisibil, ca fiind depus cu omiterea termenului prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă.

Circumstanțele constatate supra denotă că Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău, urma să depună diligența necesară și

să se intereseze la ce etapă de examinare se află prezentul litigiu.

Respectiv, Colegiul consideră că nerespectarea termenului de declarare a recursului se datorează în exclusivitate inacțiunii recurentului Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău.

În acest context, Colegiul menționează că în conformitate cu art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare. Folosirea cu bunăcredință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să respecte termenele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (cauza Van Harn vs. Germania din 11 septembrie 2007), la caz contestarea la timp a actului judecătoresc.

Astfel, recurentul, urma să se intereseze la intervale rezonabile de timp despre derularea procesului în cauză.

Prin urmare, cererea de recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, depusă de Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău la 26 august 2022 nu se încadrează în termenul de 2 luni prevăzut de lege, care este un termen de decădere și nu poate fi restabilit, ceea ce constituie temei, în conformitate cu art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, de a considera recursul inadmisibil.

Colegiul reține că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul reține și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov vs Ucraina din 3 aprilie 2008, unde se notează că deși în prezenta cauză nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că recursul declarat de către Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău împotriva deciziei instanței de apel a fost depus în afara termenului legal, Colegiul ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și b), 440 alin. (1) din

Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău și de Centrul de găzduire și orientare pentru persoanele fără domiciliu stabil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh